

آموختیم که:

- 1- سنگ کره زمین تکه تکه است و صفحات آن بر روی بخش خمیری و نیمه مذبذبی به نام نرم کره یا خمیر کره حرکت می‌کنند.
- 2- حرکات صفحات سنگ کره در اثر نیروهای درونی زمین است و باعث پدید آمدن زلزله، آتشفشان، کوه و ... می‌شود.
- 3- سنگ کره مجموعه پوسته و بخش سنگی بالای گوشه‌ته زمین را شامل می‌شود.

حرکات قاره‌ها

حدود 250 میلیون سال پیش سطح زمین از یک خشکی بسیار بزرگ به نام پانگه آ (به معنی همه خشکی‌ها) و یک اقیانوس بسیار بزرگ به نام پانتالاسا (به معنی همه آب‌ها) تشکیل شده بود.

حدود 200 میلیون سال پیش پانگه آ به دو قسمت تقریباً مساوی به نام‌های لورازیا و گندوانا شکسته شد.

بین این دو خشکی را بخشی از اقیانوس به نام دریای تتیس پر کرده بود.

لورازیا و گندوانا خود به تدریج به قطعات کوچکتری تقسیم شده و قاره‌های امروزی را پدید آوردند که به علت لغزش بر روی خمیره کره در طی میلیون‌ها سال در نهایت موقعیت امروزی را پیدا کردند.



نکته مهم: دریاچه خزر (دریای مازندران) باقی مانده دریای تتیس است جدا شدن قاره های به هم چسبیده پس از 80 میلیون سال به حرکت کشور هند توجه ویژه ای کنید.

قطعات سنگ کره امروزه هم در حال حرکت اند و با سرعت چند سانتی متر در سال جابه جا می شوند. پیدایش کوه ها یا گودال های میان اقیانوسی، جزایر آتشفشانی و زلزله ها در نتیجه همین حرکات ایجاد می شوند.

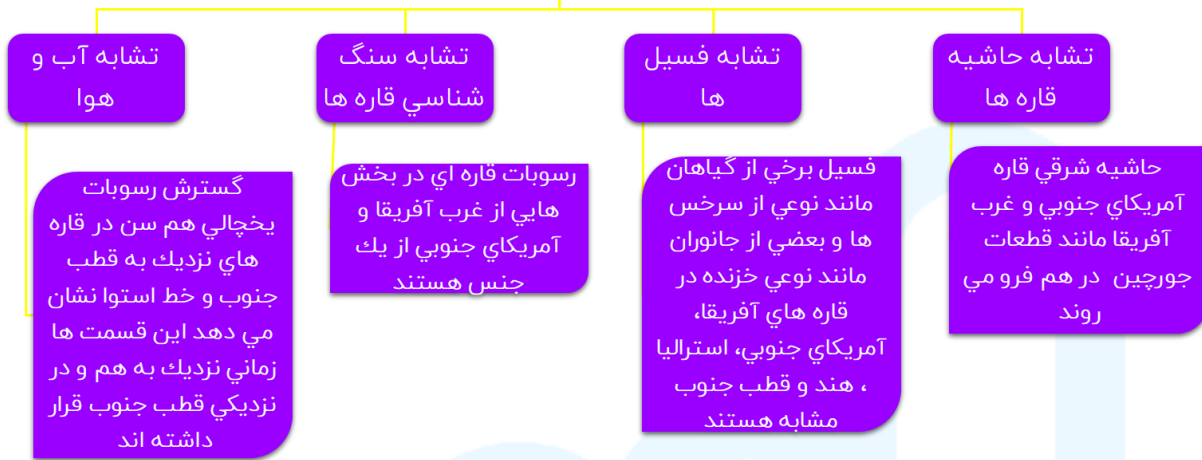
نظریه جا به جایی قاره ها

در سال 1915 هوشناسی آلمانی به نام آلفرد وگنر برای نخستین بار با مشاهده شباهت حاشیه غربی قاره ی آفریقا با حاشیه ی شرقی قاره ی آمریکای جنوبی متوجه جدا شدن و فاصله گرفتن این قاره ها از یکدیگر شد.

وگنر علت دقیق این جابه جایی را نمی دانست و آن را به عواملی مانند نیروی حاصل از حرکات جزر و مد یا گردش زمین به دور خود، نسبت داد، اما در آن زمان این دلایل از طرف دیگر دانشمندان پذیرفته نشد.

شواهد وگنر برای ارائه نظریه جا به جایی قاره ها

شواهد جا به جایی قاره ها



به عنوان شاهد جدا شدن قاره ها، خط ساحلی لبه قاره ها برای انطباق مناسب نیستند. زیرا این قسمت ها بر اثر فرسایش مرتباً در حال تغییر هستند.

انطباق لبه قاره ها باید از حاشیه قاره ها صورت گیرد که در زیر آب قرار دارند.